

Auschwitz

Auschwitzről mindenki tudja, hogy az emberiség történelme egyik legborzalmasabb időszakának is a legszörnyűbb színhelye, ahol megszámlálhatatlan ember lelte halálát. Sokan hallottak már az itt történekekről, de kevesen tudják átérezni a haláltáborok szenvedéseit. Ezt az együttérzést hivatott előhozni az UNESCO által a világörökség részévé nyilvánított auschwitz-birkenauai koncentrációs tábor.

Ennek a múzeummá alakított tábor-rendszernek a látványa is emlékezteti az embert a borzalmakra. A feladata nemcsak az emlékeztetés, hanem a figyelmeztetés is, hogy soha ne történjen hasonló rettenet, hogy soha ne cselekedjen ehhez hasonló barbár mészárlást ember az emberrel.

Az emlékezés az Auschwitz I. nevezetű tábor kapujában kezdődik, ahol „A munka szabaddá tesz„ felirat látható. Néhány barakkot, ami annak idején a foglyok „lakóhelye” volt, átalakítottak múzeumnak, ahol bemutatják képeken, térképeken, iratokon és egyéb tárgyakon keresztül a foglyok szenvedéseit és megpróbáltatásait. A vitrinekben megtalálhatóak a foglyok levelei, a használati tárgyaik (pl. fogkefe és fésű, utazó táska). A legmegrázóbb a hajak és a cipők látványa.

Miután bejártuk az első tábort átmentünk a kb. 1 km-rel arrébb lévő Auschwitz II., Birkenau haláltáborba. A hatalmas területen egyforma fa épületek, rendes fűtés nélkül, a polcszerűen kialakított fekhelyekkel. A hely ahol sok százezer ember várta a szabadulást hiába. Csak a krematóriumból kiömlő bűzös, zsíros füst jelezte számukra a szörnyű halált.

Írta: Siska Lőrinc 12.D